

Fragment relacji świadka historii

KRYSTYNA MICHALSKA

ur. 1935, Okopy

Zakres terytorialny i czasowy	Okopy, II wojna światowa
--------------------------------------	--------------------------

Sposób radzenia sobie z zaopatrzeniem w żywność w czasie II wojny światowej

Światła elektrycznego wtedy nie było. Pomieszczenia oświetlało się lampą naftową. Jak nafty brakło, to używano się łuczywa. Podczas wojny nawet soli nie było. Handlarze rozpuszczali sól w butelkach z wodą i sprzedawali słoną wodę. Ludzie to kupowali, nie wiem za jaką cenę. Może wymieniali za jajka czy coś innego. Bez soli nie ma życia. Jej brak powoduje szkorbut i inne choroby. Jak przed Świętami Wielkanocnymi ktoś z sąsiadów poszedł poświęcić pół torby soli, to obdzielał nią wszystkich. Święciło się jedzenie na śniadanie wielkanocne. Było ciężko, ale jakoś ludzie żyli i radzili sobie, jak mogli. Hodowali warzywa w ogrodach. Babcia zawsze miała zboże. Jeden sąsiad, rolnik, miał żarna i wypożyczał je innym. Z tej mąki piekli chleb, który wyglądał jak z kaszy. Dzieci w każdym razie głodne nie chodziły. Pewnie, że nie było luksusów, ale najważniejszy był kawałek chleba czy kartofel. Zawsze znalazło się coś do jedzenia. Mięsa ludzie nie jedli, bo wszystko zabierali.

Data utworzenia	12 lipca 2024
Rozmawiał/a	Lena Grabowska
Redakcja	Jadwiga Horanin
Prawa	Forum Dialogu Między Kulturami